

De Poes Dribbel

Ik heb een poes en zijn naam is dribbel.
En dribbel is alleen van mij.
Er is geen poes die mooier is of liever,
Geen poes die harder kan spinnen dan hij.

Hij is een soort van rood-bruin.
En als ik ga slapen ligt hij aan mijn voeten.
En als ik wakker ben wil hij gelijk op schoot.

Op een nacht ik kon niet slapen.
Het wilde maar niet lukken.
De regen tikte op de ruiten
en de wind stormde om het huis.

En toen kwam er ook nog onweer en bliksem bij.
Het lichtte en het bliksemde.
Het kwam steeds dichterbij...
ik werd steeds banger.

Ik riep heel hard:

HOU OP!!!!

Ik durfde niet van mijn kamer af, niet in het donker.

Ik voelde mij zo klein.

Waar is mijn moeder?

Waarom komt ze niet naar boven?

En waar zou dribbel zijn.

Ik deed mijn lampje aan en kijk:
daar lag Dribbel lekker te slapen.

Buiten ging het flink te keer,
maar Dribbel lag heerlijk te slapen.
Die trok zich nergens wat van aan.

Ik aai hem over zijn ruggetje en zeg:

"Lieve Dribbel

Buiten waait alles omver en jij ligt heerlijk te spinnen.

Jij droomt van vis, en ik kan niet slapen.

Maar ja, jij bent een poes en ik niet"

Ik neem Dribbel in mijn armen

Sla de deken om ons heen.

Nu kan de harde wind niet meer bij me komen.

En ben ik niet meer alleen.

